

เอกสารการตรวจสอบควบคุมอาคาร

เรื่องนี้กลุ่มประชาชนทำหน้าที่ตรวจสอบภาครัฐในการควบคุมอาคารสถานบันเทิง ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตในชุมชน มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นาย ก ซึ่งเป็นสมาชิกเพจเฟซบุ๊กเพจหนึ่ง มีหนังสือถึงเทศบาลนคร A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบควบคุมอาคารและผังเมือง จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) หนังสือบันทึกข้อความส่วนควบคุมอาคารและผังเมือง ที่...ลว... ๒) หนังสือคำสั่งที่ออกเพื่อให้สถานบันเทิง B ระวังการก่อสร้างห้ามใช้อาคาร เทศบาลนคร A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏชื่อบุคคลที่ได้รับคำสั่ง การเปิดเผยให้นาย ก ซึ่งไม่มีส่วนได้เสีย จะกระทบต่อการประกอบกิจการของเจ้าของอาคารดังกล่าว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของเทศบาลนคร A ไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่มีข้อมูลส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของเจ้าของอาคาร เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๔๕๐/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ข้อมูลการรักษาพยาบาลของมารดา

ตามหลักกฎหมาย บุคคลย่อมมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเองได้ แต่ในกรณี จะขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนอื่นซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้ว จะทำได้แค่ไหน มาดูครับ

นาย ก นำนาง ข ซึ่งเป็นมารดา เข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล A ด้วยโรคเส้นเลือดสมองแตกและเลือดออกในสมอง ต่อมา นาง ข ได้เสียชีวิต นาย ก จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) เวชระเบียนของนาง ข ๒) ภาพบันทึกกล้องวงจรปิด ในวันที่มารดาเสียชีวิต เนื่องจากนาย ก กล่าวหาว่าแผนการรักษาพยาบาลของแพทย์เวรผิดปกติ มีระดับการให้อาหารในอัตราต่ำมาก และการตายของมารดาผิดธรรมชาติเพราะมีการถอดเครื่องช่วยหายใจ โรงพยาบาล A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เครื่องบันทึกภาพมีระยะเวลาบันทึก ๒๒ วัน มีสภาพเก่าจึงเกิดข้อจำกัดทางเทคนิค ทำให้ไม่สามารถสำรองข้อมูลไว้ได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรม แต่ทายาทโดยชอบธรรมตามกฎหมายสามารถขอข้อมูลในส่วนนี้ได้เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการรับเงินประกันชีวิตหรือที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ตามมาตรา ๒๕ วรรคห้า “ให้บุคคลที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือเจ้าของข้อมูลซึ่งถึงแก่กรรมแล้วได้” ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาล A อ้างว่าไม่สามารถบันทึกภาพไว้ได้ เท่ากับไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่ใช่การปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าหน่วยงานไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๓/๒๕๖๕) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอชื่อผู้แจ้งและรับแจ้งเหตุฉุกเฉิน

เรื่องนี้ค่อนข้างจะแปลกใหม่ เป็นกรณีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้แจ้งเหตุฉุกเฉินและผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุเพื่อนำไปประกอบการดำเนินคดีอาญาผู้ที่เกี่ยวข้อง มาติดตามกันครับ

เกิดเหตุทำร้ายร่างกายนางสาว ข บุตรสาวของนาย ก จนเสียชีวิต ต่อมาได้มีการจับกุมผู้ต้องหาคนหนึ่ง ผู้ต้องหาได้แถลงข่าวต่อสื่อมวลชนว่า ผู้ต้องหาได้บรรเทาเหตุร้ายโดยได้โทรศัพท์แจ้งเหตุที่สายด่วน ๑๖๖๙ เพื่อขอความช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ นาย ก จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งเหตุฉุกเฉินดังกล่าว จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) ชื่อ สกุล หมายเลขโทรศัพท์ วันที่และเวลาของผู้โทรศัพท์แจ้งเหตุ พร้อมบทสนทนา ๒) ชื่อ สกุล ตำแหน่ง หมายเลขโทรศัพท์สถานที่ติดต่อของผู้รับสายดังกล่าว เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลอื่นให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว โรงพยาบาล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โรงพยาบาลจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์เป็นบิดาของผู้ถูกทำร้ายถึงเสียชีวิต มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียชีวิตในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีอาญา จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งโดยหลักการแล้วจะเปิดเผยโดยไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลได้เฉพาะกรณีที่บัญญัติไว้ใน (๑) ถึง (๙) ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันจะทำให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจขอข้อมูลในส่วนของหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งเหตุได้ และผู้อุทธรณ์สามารถเข้าถึงข้อมูลในส่วนนี้โดยอาศัยสิทธิที่มีอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงาน ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล A จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๓/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอข้อมูลแบบแปลนบ้าน

การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยหากดำเนินการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ก็จะมีเหตุกระทบกระทั่งกับเพื่อนบ้านได้ กรณีนี้ก็เช่นกัน มีการขอตรวจสอบแบบแปลนบ้านเนื่องจากมีข้อสงสัยว่าไม่เป็นไปตามกฎหมาย มาดูว่าจะเปิดเผยได้แค่ไหน

นาย ก เป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียงบ้านจัดสรรโครงการ A ซึ่งนาย ก เห็นว่ามีการก่อสร้างอาคารโดยไม่เว้นระยะห่างจากแนวเขตตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินข้างเคียง จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล B ขอให้ตรวจสอบอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบล B แจ้งผลการตรวจสอบอาคารว่าก่อสร้างผิดจากแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต นาย ก จึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล B ขอสำเนาแบบแปลนก่อสร้างอาคารโครงการ A ดังกล่าวเพื่อประกอบการดำเนินการทางกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล B ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนก่อสร้างอาคารได้ระบุว่า “แบบนี้เป็นสิทธิของสถาปนิก/วิศวกร ห้ามผู้ใดนำไปใช้หรือคัดลอกหรือทำสำเนาโดยไม่ได้รับอนุญาต” นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนก่อสร้างอาคารเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคาร ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับการก่อสร้างมีพื้นที่ติดต่อกับอาคารที่พักของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่การเปิดเผยเฉพาะแบบแปลนภายนอกและแผนผังที่ตั้งอาคารก็เพียงพอต่อการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแล้ว เว้นแต่ลายมือชื่อที่ปรากฏในแบบแปลน ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อความที่ระบุในแบบแปลนนั้นหากบุคคลใดนำไปทำซ้ำ ดัดแปลงหรือไปใช้ประโยชน์ทางการค้าในลักษณะละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ บุคคลนั้นก็ต้องรับผิดชอบตามที่กฎหมายบัญญัติ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร (ที่ วท ๒/๒๕๖๓) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

หนังสือหรือการพิจารณาดอกเบี้ย

หนังสือราชการที่มีการโต้ตอบระหว่างหน่วยงานแต่เป็นเรื่องหรือเกี่ยวกับการคิดอัตราดอกเบี้ยแก่บริษัทที่มีสิทธิได้รับภาษีมูลค่าเพิ่มคืน สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ มาดูครับ

บริษัท ก โดยนาย ข กรรมการผู้จัดการ ได้ยื่นขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากร และมีสิทธิได้รับคืนภาษีพร้อมดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับคืนด้วย แต่สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ A สั่งไม่ให้ดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่บริษัท ก ได้รับคืน โดยอ้างว่าได้หารือไปยังกรมสรรพากรเป็นแนวทางในการพิจารณาดอกเบี้ยแก่บริษัท ก แล้ว นาย ข จึงมีหนังสือถึงสำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหรือ/บันทึกข้อความ พร้อมหนังสือตอบข้อหารือ/บันทึกข้อความ และเอกสารทั้งหมด ในการพิจารณาว่าจะให้หรือไม่ให้ดอกเบี้ยแก่บริษัท ก สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่ A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาดอกเบี้ย ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ข จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มีลักษณะเป็นรายงานข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาดอกเบี้ยแก่ผู้อุทธรณ์ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และแจ้งผลการพิจารณาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดอกเบี้ยแก่ผู้อุทธรณ์เท่านั้น

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๘ (www.oic.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลัง (ที่ ศค ๓/๒๕๖๔)
นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”